

Sygn. akt I C 2758/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: sekretarz sądowy Marta Kreczkowska - Żyrkowska

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa H. (...) z siedzibą w W.

przeciwko R. L.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt I C 2758/17

UZASADNIENIE

H. (...) z siedzibą w (...) 07.2017r. wniósł pozew o zasądzenie od pozwanego R. L. kwoty 35732,71 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód podał, że pozwany zawarł z Bankiem (...) S.A. umowę karty kredytowej, na podstawie której otrzymał świadczenie i zobowiązał się do jego spłaty. Powód nabył wierzycelność, na którą poza kwotą główną 9146,56 zł składały się odsetki 26387,90 zł i opłaty za obsługę w wysokości 198,25 zł.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podał, że nie pamięta od kiedy miał umowę z bankiem, który powinien zgłosić roszczenie do masy upadłości, gdyż ogłosił upadłość prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa. Podniósł pozwany również zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 lipca 2002 roku pozwany złożył wniosek o wydanie karty kredytowej C..

(umowa k.5)

W dniu 23 listopada 2015 roku powód zawarł z Bankiem (...) S.A. w W. umowę przelewu wierzycelności w wyniku której nabył od banku portfel wierzycelności.

(umowa k.6-8)

Ustalony stan faktyczny wynikał z dokumentów dołączonych do pozwu, których treść i wiarygodność nie były kwestionowane.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Po pierwsze powód nie udowodnił zasadności roszczenia. Dowody zaofiarowane przez powoda pozwoliły ustalić tylko, że pozwany złożył wniosek o wydanie karty kredytowej. Załączona kopia dokumentu jest mało czytelna. Nie wynika z tego dokumentu nawet do jakiego banku został skierowany ten wniosek. Powód nie przedstawił żadnej umowy łączącej pozwanego z Bankiem (...) S.A. w W., w szczególności umowy z 14 sierpnia 2002 roku, na którą powoływał się w pozwie. Pozwany przyznał wprawdzie, że łączyły go z bankiem umowy, lecz nie pamiętał kiedy zawarł umowę z uwagi na znaczny upływ czasu. Zarzucił również, że bank powinien zgłosić roszczenie do masy upadłości.

Podsumowując brak jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego twierdzenia powoda. Zastrzec trzeba, że sama umowa karty kredytowej nie byłaby też dowodem na to, że pozwany ma zapłacić jakakolwiek kwotę. Powód powinien bowiem przedstawić wykaz transakcji dokonanych przy użyciu tej karty. Dopiero wówczas można byłoby zweryfikować, czy pozwany zaciągnął zobowiązanie w kwocie głównej dochodzonej w pozwie.

Po drugie powód nie udowodnił, że jest legitymowany do dochodzenia wierzytelności z tytułu umowy karty kredytowej z 14.08.2002r. łączącej rzekomo pozwanego i Bank (...) S.A. Nie wynika powyższe z załączonej umowy przelewu wierzytelności, w której podano, że powód nabywa bliżej nieokreślony portfel wierzytelności. Strony w drodze aneksów próbowały uszczegółwić wierzytelności będące przedmiotem przelewu, jednak powód nie złożył dokumentu potwierdzającego, że nabył wierzytelność wynikającą z konkretnej umowy pozwanego z Bankiem (...) S.A. Takim z pewnością nie jest bliżej nieokreślony wydruk (k.11), który nie został w żaden sposób opisany, nie wiadomo w jaki sposób został sporządzony. Przede wszystkim jednak nie wynika z tego wydruku, że stanowi on jakikolwiek załącznik do umowy przelewu wierzytelności, czy też do jednego z aneksów.

Po trzecie, gdyby nawet założyć, że pozwanego łączyła z bankiem umowa opisana w pozwie, a powód skutecznie nabył od banku wierzytelność w stosunku do pozwanego, to powództwo podlegałoby oddaleniu z uwagi na podniesiony zarzut przedawnienia.

Roszczenia z umowy o kartę kredytową przedawniało się z upływem 3 lat. Powód wskazał w pozwie, że wierzytelność była bezskutecznie egzekwowana przez bank, a umowa wypowiedziana. Porównując wysokość kwoty głównej oraz wysokość dochodzonych odsetek naliczonych od tej kwoty, stanowiących na dzień przelewu wierzytelności niemal jej trzykrotność oczywistym jest, że roszczenie z umowy musiało być wymagalne znacznie wcześniej aniżeli przed 13 lipca 2014 roku. Uwzględniając powyższe, nawet mimo tego, że powód nie wskazał daty wymagalności kwoty głównej, oczywistym jest, że roszczenie było przedawnione. Przedawnienie roszczenia głównego powoduje zaś przedawnienie również odsetek naliczonych od tej kwoty.

Gdyby zatem nawet powód udowodnił zasadność dochodzonego roszczenia, to z uwagi na zgłoszony zarzut przedawnienia, stosownie do postanowień art. 117 § 2k.c. powództwo podlegałoby oddaleniu.

Uwzględniając powyższe sąd oddalił powództwo.